

Postanowienie z dnia 18 stycznia 2000 r.

II UKN 750/99

Kasacja, w której jako stronę wskazano organ rentowy inny niż ten, który wydał decyzję będącą przedmiotem rozstrzygnięcia zaskarżonego kasacją orzeczenia sądu drugiej instancji, jest niedopuszczalna z mocy art. 392 § 1 KPC i podlega odrzuceniu.

Przewodniczący SSN Maria Tyszel (sprawozdawca), Sędziowie SN: Andrzej Kijowski, Barbara Wagner.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2000 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Janiny S. przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego-Oddział Regionalny w B. o emeryturę rolniczą, na skutek kasacji wnioskodawczyni od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 30 listopada 1999 r. [...]

p o s t a n o w i ł :

o d r z u c i ć kasację.

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 30 listopada 1999 r., Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku, [...], oddalił zażalenie Janiny S. na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11 lutego 1999 r., odmawiającej jej przyznania prawa do emerytury rolniczej, wobec braku wymaganego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników.

Od tego postanowienia pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł kasację na podstawie art. 393¹ pkt 2 KPC zarzucając naruszenie art. 316 KPC.

W kasacji tej, jako organ rentowy wobec którego skierowane są roszczenia wnioskodawczyni pełnomocnik wskazał Zakład Ubezpieczeń Społecznych w B.

Rozpoznając zażalenie Sąd Najwyższy wziął pod uwagę, co następuje:

Sprawa zakończona zaskarżonym wyrokiem została wszczęta odwołaniem wnioskodawczynie od decyzji organu rentowego, którym była Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego-Oddział Regionalny w B. i ten organ rentowy był stroną w postępowaniu przed sądami obu instancji. Kasacja jest szczególnym środkiem zaskarżenia, środkiem o charakterze ściśle prawnym, przysługującym - zgodnie z art. 392 KPC – od wyroków lub postanowień sądu drugiej instancji kończących postępowanie w sprawie. Zaskarżone postanowienie nie kończy postępowania w sprawie roszczeń wnioskodawczynie określonych w uzasadnieniu kasacji, wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Zakład ten nie był stroną w postępowaniu zakończonym zaskarżonym orzeczeniem, a więc skierowane wobec niego żądania nie mogą też być przedmiotem rozpoznania kasacyjnego, nie były bowiem przedmiotem sporu.

Oczywiste jest, że stosownie do art. 392 KPC – kasację można wnieść wyłącznie od istniejącego orzeczenia. Skoro zatem wnoszący kasację jako jedną ze stron wskazuje inny organ rentowy niż ten, który wydał decyzję stanowiącą przedmiot sporu zaskarżonego postanowienia, to kasacja ta - jako zaskarzająca nieistniejące orzeczenie - jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy, na podstawie art. 393⁸ § 1 KPC orzekł jak w sentencji postanowienia.

=====